

JAK CÍLEK LÍDU NAŠEL

František Skála

edice Modrý slon
svazek 18

Tato kniha vychází s laskavou podporou Ministerstva kultury České republiky

Veškerá práva vyhrazena

© Meander, 2006

© František Skála, 2006

Photo © František Skála, 2006

Epilogue © Jana Čeňková

ISBN ~~80-86283-44-5~~

Od té doby, co Cílka vypudili ze staré nory, kterou si kdysi zařídil, hledal místo, kde by si postavil dům. Stejně už měl té věčné tmy plné zuby. „Nejsem přeci žádný had ani krysa, abych žil pod zemí. Chci, aby mně ráno svítilo sluníčko do postele,“ řekl si a vydal se do světa, aby to svoje místečko našel. Mělo to být na celý život. Věděl přesně, co hledá. Žádnou vlhkou rokli ani vyfoukaný vrchol kopce, ale pěknou stráň na kraji louky, odkud je vidět do údolí, chráněnou před severními větry a před deštěm. Kam svítí celý den slunce skrze listy stromů a večer zlatí protější lesy. Pod silným a přívětivým stromem, který rád poskytne přístřeší malému chlapíkovi.

Chodil tak dlouho,
až to místo jednoho
dne našel. Ten pocit
je, jako když se někde
uvnitř rozleje hrníček
s horkým medem.
Radost se pomalu
šíří, ale musí se
opatrně. Jen jakoby
nenápadně. Nedat na
sobě nic znát.
Lehce našlapovat a po
očku se dívat, jako že
nic, že jen tak jdeme
kolem. Abychom to
místo nepoplašili.
Mohlo by na nás
vycenit zuby, a bylo by
po radosti.

Bylo to přesně, jak si představoval. Zelené roští na kraji louky na svahu údolí. Kdysi tu asi vedla cesta vroubená stromy, ale už se dala jen tušit. Strom, který byl teď největší, vypadal jako obrovská noha starého ještěra. Byl tlustý, porostlý mechem a velké břicho se prohnulo, když na něj v mládí, kdy byl ještě proutek, tlačila půda svahu.

Cílek se ochomejtal kolem, prošel se po mechovém hřbetě velryby a zadíval se vzhůru do koruny. Jejda! Zatočila se mu hlava z té výšky. Strom trochu zašuměl, jako by o něm věděl, a tak se Cílek zbytek odpoledne potloukal v okolí.

Posedával tu tam, tu onde, až se navečer schoulil do suché hlíny mezi kořeny, kam nikdy neprší, a usnul.

Ten strom byla ona. Tedy... myslím to tak, že to nebyl ani buk, ani javor, chlapi, kteří jsou tu pro svoji sílu a krásu svalnatých paží. Byla to třešeň. Taková veliká máma jako většina ovocných stromů, které rodí sladké plody. A Cílkovi se té noci pod ní zdál sen. Šel rozkvetlou třešňovou alejí a vzduch byl plný bílé vůně a bzukotu včel. Najednou se zvedl vítr a nebe se pokrylo kvítky a cesta zůstala bíle kropenatá. Zelené bambulky se mu nalévaly před očima, žloutly a růžověly, až se na stopkách houपालy rudé třešně. Alejí přicházela taková trochu legrační, ale moc hezká dívka v modrých šatech. Protože se Cílkovi líbila, zavěsil jí v tom snu na ucho třešňovou náušnici. Někde dál na kraji pole pak tu náušnici spolu snědli. Každý jednu třešeň. Stoupli si zády k sobě a jako při souboji na pistole udělal každý tři toporné kroky, otočil se a vypálil pecku na soupeře. „Pink!“ a Cílek se probudil. Dostal ji přímo do nosu. Byla to pecka, kterou shodil pták. Cílek si protíral oči do nového dne a přemýšlel o tom, co se mu zdálo. „Třeba to byla ta pecka, ze které pak vyrostl tenhle strom,“ uvažoval, „a třeba ta dívka byla moje praprababička. Hm, nejspíš to tak bude,“ řekl si a pustil se do práce. „Každopádně, spalo se tu moc hezky.“

Vyrobil si dřevěnou motyku a kopal.

Hlína pod stromem byla suchá, plná děravých pecek, vyžraných od myší. Celý den se Cílek potýkal s drobnými kořínky, a když vykopl brouka nebo žížalu, omluvil se a odnesl je stranou. Strom se tvářil přívětivě.

Dokonce se Cílkovi zdálo, že trochu víc rozevřel náruč kořenů. Večer měl mezi nimi pěknou rovinku.

Ráno obcházel kolem a rozmýšlel, kde budou dveře, okna, kde postel, kde spižárna. Přeměřoval proutkem a všímal si, kam až stéká dešťová voda a kde se na třešňové kůře vytvořil takový okap, pod který napojí stříšku kolny na dřevo a náradí. A jako na objednávku se spustil krátký letní liják, aby se Cílek přesvědčil, jestli se nemýlí. Seděl pěkně v suchu a pozoroval, kam dopadají kapky a kudy je bude strůžkou odvádět.